

Zdaniem skarżącego Sąd nie uwzględnił okoliczności, że unormowanie dotyczy skarżącego bezpośrednio i indywidualnie. W szczególności krąg wykonujących zawód jest określony w każdym momencie przy zastosowaniu nadzoru wynikającego z prawa Unii. Okoliczność, że między wydaniem rozporządzenia a chwilą, od której się stosuje, rozciąga się pewien okres, nie może być rozstrzygająca w odniesieniu do istnienia ochrony prawnej.

Ponadto skarżący jest zdania, że w razie przyjęcia, iż unormowanie nie dotyczy go indywidualnie, powstaje luka w ochronie prawnej. Lukę tę należy usunąć przy uwzględnieniu karty praw podstawowych, która chroni także wolność wyboru zawodu, i europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka. Jego zdaniem jest to objęte odpowiedzialnością i kontrolą sądów Unii Europejskiej, gdyż sądy te doprowadziły do okoliczności powodujących powstanie luki w ochronie prawnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158, s. 77.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 13 listopada 2015 r. w sprawach
połączonych T-424/14 i T-425/14, ClientEarth/Komisja Europejska, wniesione w dniu 1 lutego 2016 r.
przez ClientEarth**

(Sprawa C-57/16 P)

(2016/C 191/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: (przedstawiciele: O. W. Brouwer, F. Heringa, J. Wolfhagen, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- i. uchylene wyroku Sądu z dnia 13 listopada 2015 r., którym Sąd:
 - oddalił skargi wnoszącego odwołanie;
 - obciążył wnoszącego odwołanie jego kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- ii. obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W ocenie wnoszącego odwołanie zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących powodów:

Zarzut 1: Naruszenie prawa poprzez przyjęcie ogólnego domniemania w kontekście art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾ w odniesieniu do żądanych dokumentów.

Sąd naruszył prawo ze względu na:

- i. błędne zastosowanie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości;
- ii. nieuznanie, że art. 17 ust. 1–3 TEU nie stanowią podstawy prawnej dla przyjęcia takiego ogólnego domniemania;
- iii. przyjęcie ogólnego domniemania w związku z nieujawnieniem żądanych dokumentów bez przeprowadzenia testu „rzeczywistej i konkretnej szkody”;

iv. nieuznanie, że żądane dokumenty są nierozzerwalnie związane z decyzją o wszczęciu albo niewszczęciu procesu legislacyjnego;

Zarzut 2: Naruszenie prawa poprzez niestwierdzenie, że w sprawie występuje nadrzędny interes publiczny.

Sąd naruszył prawo ze względu na:

- i. nieuwzględnienie konkretnych interesów publicznych, na istnienie których powoływała się ClientEarth;
- ii. uznanie, że późniejsze ujawnienie żądanych dokumentów wyklucza istnienie nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu żądanych dokumentów;
- iii. stwierdzenie, że ujawnienie innych dokumentów niż dokumenty żądane wyklucza istnienie nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu żądanych dokumentów;
- iv. nieuznanie, że reprezentowany przez ClientEarth interes ma charakter publiczny;
- v. niezinterpretowanie powodów odmowy w sposób ścisły, mając na względzie publiczny interes w ujawnieniu dokumentów, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽²⁾;
- vi. nieuznanie interesu publicznego w poprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach związanych ze środowiskiem naturalnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43; sprostowania: Dz.U. 2010, L 271, s. 20; Dz.U. 2013, L 333, s. 83).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2015 r. w sprawie T-354/14
Comercializadora Eloro/OHIM-Zumex Group (Zumex), wniesione w dniu 9 lutego 2016 r. przez
Comercializadora Eloro**

(Sprawa C-71/16 P)

(2016/C 191/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Comercializadora Eloro, SA (przedstawiciel: adwokat J.L. de Castro Hermida)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Zumex Group, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

— uznanie wniosku dowodowego za wniesiony i dopuszczenie dokumentu przekazanego pod koniec postępowania odwoławczego, który to dokument został ponownie przedstawiony ze skargą, podzielony oraz ponumerowany w dokumentach 1–1, zgodnie ze spisem załączników towarzyszącym skardze;